

**Аналіз регуляторного впливу
проекту наказу Фонду державного майна України
«Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного
майна України від 24 грудня 1993 року № 583, Національного банку
України від 18 лютого 1994 року № 30»**

1. Опис проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання

Наказом Фонду державного майна України від 24 грудня 1993 року № 583, Національного банку України від 18 лютого 1994 року № 30, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 березня 1994 року за № 47/256, затверджено Типовий договір на обслуговування комерційним банком довірчого товариства (далі – Типовий договір).

Типовий договір розроблений на виконання вимог частини п'ятої статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України від 17 березня 1993 р. № 23 – 93 «Про довірчі товариства». Основною метою прийняття цього нормативно – правового акта було створення умов для діяльності довірчих товариств, в тому числі з метою сприяння розвитку діяльності з приватизаційними паперами населення.

Державною програмою приватизації на 2012-2014 роки, затвердженою Законом України від 13 січня 2012 року № 4335-VI «Про Державну програму приватизації», передбачено здійснення заходів із завершення процесу закриття сертифікатної приватизації. Заходи передбачають вилучення з обігу (списання та знищення) приватизаційних майнових сертифікатів, компенсаційних сертифікатів та житлових чеків.

Таким чином, довірчі товариства не мають права здійснювати діяльність з приватизаційними паперами, а Типовий договір підлягає перегляду.

На сьогодні відповідно до статті 7 Закону України «Про Національний банк України» і з метою приведення порядку ведення рахунків клієнтів банків у відповідність до вимог Цивільного кодексу України та Господарського кодексу України правлінням Національного банку України постановою від 12.11.2003 р. № 492 затверджена Інструкція про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах.

Інструкція регулює правовідносини, що виникають під час відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах своїм клієнтам, в тому числі і довірчим товариствам.

В той же час, відповідно до Закону України «Про Фонд державного майна України» регулювання договірних відносин між комерційним банком та довірчим товариством не відноситься до компетенції Фонду державного майна України.

Таким чином, наказ Фонду державного майна України від 24 грудня 1993 року № 583, Національного банку України від 18 лютого 1994 року № 30 має бути визнано таким, що втратив чинність.

2. Головна ціль прийняття акта

Метою прийняття наказу Фонду державного майна України «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 24 грудня 1993 року № 583, Національного банку України від 18 лютого 1994 року № 30» є приведення нормативно - правових актів Фонду у відповідність до законодавства України.

3. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення зазначених цілей

Першим способом досягнення мети може бути залишення без змін чинного нормативно-правового акта. У зв'язку із цим виникають певні протиріччя, пов'язані з вимогами частини III розділу VIII Закону України «Про Державну програму приватизації», відповідно до якої передбачено здійснення заходів із завершення процесу закриття сертифікатної приватизації.

Отже, оптимальним є альтернативний спосіб - врегулювання порушених проблемних питань шляхом прийняття відповідного проекту наказу.

4. Нормативно-законодавча база

У цій сфері правовідносини регулюються такими нормативно-правовими актами:

Законом України від 13 січня 2012 року № 4335-VI «Про Державну програму приватизації»;

Законом України від 9 грудня 2011 року № 4107-VI «Про Фонд державного майна України»;

Законом України від 20 травня 1999 року № 679-XIV «Про Національний банк України».

5. Опис механізмів та заходів для розв'язання проблеми

Предметом регулювання проекту наказу є процедура, яка забезпечує визнання нормативно - правового акта таким, що втратив чинність, та приведення нормативно - правових актів у відповідність до вимог законодавства України.

6. Обґрунтування можливостей досягнення поставлених цілей у разі прийняття регуляторного акта

Впровадження зазначеного наказу дасть змогу усунути розбіжності між чинними нормативно-правовими актами.

7. Очікувані результати прийняття акта

Об'єкт впливу	Вигоди	Витрати
Держава	Приведення нормативно-правових актів у відповідність із вимогами законодавства України	Витрати державного або місцевого бюджетів відсутні
Суб'єкти господарювання	Приведення нормативно-правових актів у відповідність із вимогами законодавства України	Витрати, пов'язані із запровадженням наказу, у суб'єктів господарювання відсутні
Громадяни	Приведення нормативно-правових актів у відповідність із вимогами законодавства України	Витрати, пов'язані із запровадженням наказу, у громадян відсутні

Негативні результати прийняття регуляторного акта відсутні.

8. Обґрунтування строку чинності регуляторного акта

Строк дії наказу Фонду державного майна України необмежений у часі.

9. Показники результативності регуляторного акта

Підготовлений наказ Фонду державного майна України «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 24 грудня 1993 року № 583, Національного банку України від 18 лютого 1994 року № 30» не справлятиме негативного впливу на ринкове середовище, не порушуватиме законних прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

10. Відстеження результативності регуляторного акта

Відстеження результативності регуляторного акта, визначене положеннями статті 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», не здійснюватиметься.

**Перший заступник Голови Фонду
державного майна України**

Д. Парфененко